

27ste zondag door jaar C

Lc. 17, 5-10

Inleiding

In de lezingen vandaag gaat het over geloof. Eigenlijk, zou je kunnen zeggen, gaat het iedere zondag toch over geloof. Maar dan heeft geloof of geloven vele facetten. Vandaag gaat het heel specifiek over geloven, zeker in het evangelie als we de leerlingen horen vragen: ‘Heer, geef ons meer geloof’. We kunnen ons dan afvragen: maar wat wordt er bedoeld: gaat het over de trouw, waar het in de eerste lezing over gaat, over de liefde, waar het in de tweede lezing over gaat? Laten we ons daar in deze viering op bezinnen.

Preek

Misschien denkt U: Habakuk, wie is dat; hebben we daar ooit eerder iets van gehoord? Nou ik kan u geruststellen: waarschijnlijk is de lezing van vandaag de enige keer dat de profeet Habakuk in de lezingencyclus van drie jaar voorkomt, dus dat u die niet meteen herkent, is best logisch. Hij is overigens één van de twaalf kleine profeten, korte profetenboekjes, die verzameld staan net voor in de bijbel de evangeliën beginnen.

Hij brengt ons wel op een spoor. Habakuk namelijk geeft één vorm die geloof kan aannemen. Hij heeft het namelijk over geloof als trouw. Die trouw zijn, zijn de rechtvaardigen, geeft God als antwoord aan alle twijfels die Habakuk heeft in een tijd die wel heel erg aan onze tijd doet denken. Er is volop twist en tweedracht, politieke ongerechtigheid, oorlog, noem het maar op. Wat dat betreft is het in tweeëneuhalf duizend jaar niet veranderd, maar er is geloof. Als je rechtvaardig bent en trouw bent in die rechtvaardigheid. Tot zover even Habakuk.

Veel meer op weg kan ons helpen patroonheilige, de heilige Petrus die naam heeft gegeven aan onze parochie en aan onze parochiekerk hier. Petrus namelijk is bij uitstek een voorbeeld voor alle gelovigen, al was het maar omdat hij van wat gewone mensen als wij in ons hebben, ook alles in zich heeft. Petrus is volzaam. Als de Heer hem roept, dan volgt hij. Maar hij is ook een twijfelaar, hij weet het geregeld niet: wat moet hij nou geloven en wat niet? En op andere momenten in het evangelie is Petrus juist heel standvastig en zelfverzekerd. ‘Gij zijt toch de Messias’ zegt hij tegen Jezus om even later door Jezus terecht moet worden gewezen als Jezus tegen hem zegt: ‘ga weg satan’, omdat Petrus niet gelooft dat Jezus op moet gaan om te sterven in Jeruzalem.

Dan zien we nog een Petrus als vechtersbaas in de Hof van Olijven. We zien hem als degene die Jezus verloochent en ook als de degene die wegloopt uit Rome nadat hij bevrijd is van zijn boeien in de cel. Alle elementen die een gelovige heeft tussen standvastigheid en trouw aan de ene kant en twijfel en ongeloof aan de andere kant, hebben wij mensen, zoals Petrus die had en dan mogen we ons dus af gaan vragen, daar waar het in deze overweging over gaat, wat is dan dat geloven

of dat geloof precies? Is het een vast pakketje met feiten die je door kunt geven van de een op de ander, van de ene generatie op de andere, niets veranderd sinds de tijd van Petrus, zullen we maar zeggen of is het iets wat meer met het leven te maken heeft, wat je overdraagt, stap voor stap, wat zich aanpast aan de tijd en aan de leermethode en de lering die we uit de geschiedenis maken, of misschien nog sterker: zoals de mistagogen zeggen: mensen als Augustinus, en Anselmus, die zeggen: leeft het maar voor, leef het maar voor in woord en daad en dan zal de ander het geloof wel op zich nemen, dat is immers wat we ook Jezus hebben zien doen. Het blijft dus best moeilijk met wat geloof, geloven precies is.

Als we dan terugkijken naar de lezingen van vandaag dan zien we in de eerste lezing Habakuk. Ondanks alle twijfel en onrust van de omgeving, de samenleving waarin hij woont, geeft de Heer hem als antwoord dat er geloof mag zijn. Dat je goed terecht zult komen als je maar rechtvaardig bent: rechtvaardig naar de mensen om je heen, rechtvaardig naar God dus en als je dat doet in trouw. Trouw is dus een van de begrippen die geloof, gelovig-zijn creëert.

Als we verder gaan en in de tweede lezing bij Paulus komen die tot Timotheus spreekt, dan horen we dat het gaat over het voorbeeld van Christus Jezus. Een voorbeeld dat vooral zit in de liefde die Jezus uitdraagt; steeds opnieuw komt die liefde bij Paulus aan bod, liefde die we uit de evangeliën kennen als naastenliefde: zorg voor de medemens, aandacht voor de ander. |Dan komen we op die manier uit bij het evangelie. Waarom vragen die apostelen nu om meer geloof als ze al die tijd al met Jezus meelopen, zou je toch moeten zeggen: zij hebben geloof genoeg. Ze zijn hem gevolgd vanaf het meer en ze lopen dwars door het hele land en toch, toch vragen zij om meer geloof. Hebben ze nog niet genoeg dan? Wellicht heeft Jezus dat ook gedacht op het moment dat hij zijn antwoord aan hen formuleerde. Al had je maar een klein geloof, zoals een mosterdzaadje zo klein, dan zou het toch groot kunnen zijn om die moerbeiboom op te pakken en in zee te planten. Maar nog veel sterker is het tweede deel van Jezus' antwoord. Daar heeft hij het over dat we moeten dienen, dat we moeten zijn als de dienaren, als de knecht die zijn opdracht kent en die op een rechtvaardige, standvastige manier probeert uit te voeren. Eigenlijk zoals Jezus dat zelf gedaan heeft tijdens het laatste avondmaal. Als hij zijn lendenen omgordt en neerknielt om de leerlingen de voeten te wassen. Dienstbaarheid, steeds opnieuw, dat betekent dienst aan de ander, dienst aan de minsten in onze samenleving: de vluchtelingen, de daklozen, de armen in onze omgeving. Ieder die gekwetst is op welke manier dan ook verdient bijstand van anderen, verdient gediend te worden naar Jezus' voorbeeld. Wij zijn niet anders dan Petrus, niet anders dan die andere leerlingen. We hebben een geloof dat soms standvastig is, soms volop al vast ligt, maar soms ook leidt tot twijfel en onzekerheid en ook wij kunnen op die momenten met de leerlingen meevragen: 'Heer geef ons meer geloof', maar laten we blijven vertrouwen, blijven vertrouwen zoals de trouw die bij Habakuk sprak, dat we uit kunnen gaan van een geloof dat liefde uitdraagt, als wij zelf die liefde, die naastenliefde

uitdragen naar de mensen om ons heen. Als we dat proberen, steeds opnieuw, mogen we ons gelovig noemen, in Christus Jezus, onze Heer, Amen.

Henry Vermeulen, diaken